

מחול השודים

המסחירה
אחת המפגינות
הלא־דתיות
מציגה שלט המסתיר טפוח ומגלה טפחיים.

גלגלי המכוניות שנעצרו בצומת, נוקבו. המהומה גברה מרגע לרגע. טנדר של התנחלות עופרה הבלתי־חוקית, ועליו רמ"קול, שימש במה למרגני ההפגנה, אשר הורו לקהל להתרכז בכל אחת מהסתעפויות הצמתים שבה נדמה היה כי חסרים חוסמים. נדמה היה כי גושי־אמונים יצליח במשימתו, לחבל בסדר־היום הקבוע של האורח ובאירועים שהוכנו עבורו. אולם היה זה דווקא ניצב ברייטנפלד קר־תרוח שפטר את הבעייה. לאחר שסייר בשני מוקדי ההפגנות, הבין כי את זו של המקשר יהיה קל הרבה יותר לפרוץ. הוא שלח כוח גדול

במטה המישטרה המתינו ללילה שקט. "המפגינים חושבים שהמסיבה ל־קסיניג'ר תיערך בביתו של רבין", השוויץ אחד הקצינים בלובי של המלך דויד, "אבל מחכה להם הפתעה!"

את ההפתעה האמיתית ספגה דווקא ה־מישטרה. כבמטה־קסס הוצפו שתי צמתים מרכזיים בדרך לכנסת. הצומת שברחוב רופין וזו של המקשר. אין כל דרך להגיע לכנסת מבלי לעבור באחת משתי הצמתים. כוח קטן של מישמר־הגבול, שעבר במסעם באותה שעה, נדהם. הדיווח נשלח במהירות אל המטה המיבצעי של המישטרה. המפגינים, שהיו מצויידים במכשירי־קשר אשר כוונו לגלים השונים שבהם השתמשו המישטרה, מישמר־הגבול והגורילות המלוחות את קסיניג'ר עצמו, שמעו את פקודתו של רוזוליו באלחוט: "כל היחידות לכביש רופין!"

בינתיים נוצרו במקום פקקי־תנועה גדולי. לים, אשר הקלו על מלאכת המפגינים הדיק־שו על הפיגוי. מכוניות, אשר נהגיהן ניסו להתחכם ולעבור על איי־התנועה כדי להימנע מכניסה לתוך החסימה, נעצרו אף הן על־ידי מפגינים, שהשתרעו על הכביש.

הקשות, טען כי הוא המחזיק בפיקוד, ואילו מפקד מחוז ירושלים, ניצב היינץ ברייטנ'פלד, התרבותי ונעים ההליכות, טען כי הפיקוד הוא שלו.

מפכ"ל המישטרה, רביניצב שאול רוזוליו, המתין בדיוק לכך. הוא לקח את הפיקוד מהשניים, ומינה את עצמו כמפקד המיבצע.

כשנודע לרוזוליו כי הפגנת צעירי חרות, שנועדה לשעה שש בערב, מקבלת מימדים גדולים יותר מאשר שיער, וכי אנשים נוספים מגושי־אמונים הצטרפו להפגנת חרות, ציווה: "הם יסגרו את כל העיר. לשלוח לשם את היחידה המיוחדת!"

היחידה המיוחדת של מישמר־הגבול, ש־אומנה להילחם בפיראיון במיקרים כמו מע־לות וטבו, נשלחה במהירות לכיכר־ציון, אשר בינתיים היתה כבר חסומה. אולם אנשי מישמר־הגבול טיפלו במפגינים בכ־פפות של משי. הם ניסו להסביר, התחננו לפני המפגינים להתפנות בשקט, ורק אח־רי שנענו בשלילה החלו לפנותם בכוח. כשהם מקפידים להשתמש באלותיהם באופן מינימלי, חסימת כיכר־ציון נפרצה במהירות רבה, וללא שיכוּת־דמים.

בעזרת המישטרה
שרה, מזכירת מטה המיבצעים של גושי־אמונים היתה, למרות כינוייה "הבתולה", אחת המפגינות הסוערות. שוטרים הסתערו כדי לפנותה, אך שרה עם ברק של טרוף בעיניה התנגדה.

נו! נו!
שוטר מאיים על מפגינה באצבעו לפני שהוא מפנה אותה בכוח. המפגינים התעלמו ברוב ה־מיקרים מדרישת המישטרה לפנות הצמתים.

(המשך מעמוד 21)

הגרי קסיניג'ר מלוד לירושלים הגיעה רק כחצי־שעה לפני שנחת מטוס חיל־האוויר האמריקאי מיספר 2 פלוד. בלדר כהול נשלח למאיר הר־ציון, כשהבלדר לא יכול היה לומר להר־ציון היכן ינחת המסוק שיביא את קסיניג'ר, החליט הר־ציון לע־רוץ פעולה הפגנתית.

הוא הורה לאנשיו לחסום את הכניסה לירושלים, גם ללא קסיניג'ר. כוח מישמר־גבול, שהגיע במהירות למקום, ניסה לפ־נות כ־200 איש מהכביש, ולשחרר את פקקי־התנועה הגדול שנוצר במקום. מפגיני גושי־אמונים נלחמו את המילחמה הפאסיבית הידועה שלהם. הם שכבו או ישבו על הכביש, ידיהם ורגליהם שלובים אלה באלה. השוטרים היו חסרי־אונים, עד שהר־ציון עצמו הציל אותם. הוא התחיל להשתולל ולהכות בשוטרים. כהגנה עצ־מית, פיגו שוטרי מישמר־הגבול בכוח את הקבוצה כולה, במיבצע שארך רק 10 דקות.

כל אותה עת ישב המטה המיבצעי של המישטרה במלון המלך דויד. התחרות בין שני קציני־מישטרה בכירים, על תואר מפקד מיבצע שמירת הגרי קסיניג'ר, הפכה פארסה. מפקד המרחב הדרומי, אריה איבצן

בעזרת השם
לאחר שהצליחו לפנות את שרה (ראה תמונה למעלה), היא חזרה במהירות אל גוש המפגינים כדי להמשיך ב־מלאכת הקודש. אחד השוטרים שהבחין בה מיהר אל ידידתו הוותיקה וביקש ממנה להסתלק. "אל תיגע בי!" היתה התשובה של שרה (תמונה מימין). כשהבינה כי השוטר עומד על דעתו התיישרה על מכתה המנוע של אחת המכוניות (תמונה אמצעית) אולם השוטרים, שעצביהם פקעו, החליטו לבסוף לגמור את הפרשה ובכוח רב השכיבו אותה.